

## Arrest

nr. 215 024 van 14 januari 2019  
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. WIBAULT  
Congresstraat 49  
1000 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X, X en X, die allen verklaren van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 9 augustus 2017 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 11 juli 2017 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13 *quinquies*).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 oktober 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 december 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. WIBAULT, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat C. MUSSEN, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De feiten worden door de verwerende partij als volgt weergegeven:

*“Verzoekende partij verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, geboren te A. op X. Verzoekster heeft op 28.11.2014 een asielaanvraag ingediend. Het Nederlands werd bepaald als taal van het onderzoek, gelet op verzoekster haar vraag om bijstand van een tolk van Engelse taal. Bij nazicht van de Eurodac-databank bleek dat verzoeksters vingerafdrukken genomen werden in Almeria (Spanje) op 15.10.2014.*

Verzoekster werd op 28.11.2014 gehoord door de Dienst Vreemdelingenzaken nopens de aan haar asielaanvraag ten grondslag liggende motieven.

Op 04.12.2014 werd een verzoek voor overname gericht aan de Spaanse instanties, die op 29.01.2015 instemden met de behandeling van de asielaanvraag van de betrokkene op grond van artikel 13(1) van Verordening 604/2013.

Op 19.02.2015 werd door de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater) genomen. Tegen voormelde beslissing werd beroep ingesteld bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die per arrest nr. 149.814 dd. 17.07.2015 de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring heeft verworpen.

Er werd op 25.03.2015 ten aanzien van verzoekende partij een administratief verslag vreemdelingencontrole opgesteld.

De gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging heeft op 25.03.2015 besloten tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Tegen voormelde beslissing werd beroep ingesteld bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die per arrest nr. 149.815 dd. 17.07.2015 de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring heeft verworpen.

Bij schrijven dd. 26.05.2016 heeft verzoekende partij een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ingediend. De aanvraag werd onontvankelijk bevonden per beslissing dd. 27.10.2016 met betrekking tot J. P. E. De aanvraag werd ongegrond bevonden per beslissing dd. 28.04.2017 met betrekking tot J. J. P.

Er werd op 28.04.2017 besloten tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. De voormelde beslissing werd ingetrokken per beslissing dd. 08.05.2017.

Er werd een tweede asielaanvraag ingediend op 08.08.2016, doch er diende te worden vastgesteld dat het akkoord van Spanje naar aanleiding van de eerste aanvraag niet werd uitgevoerd en verzoekende partij zich ook niet vrijwillig naar Spanje heeft begeven.

De Adjunct-Commissaris-Generaal heeft op 30.06.2017 besloten tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

De gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging heeft vervolgens op 11.07.2017 besloten tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies).”

Dit bevel is de bestreden beslissing, die luidt:

“(…)

In uitvoering van artikel 75, § 2 / artikel 81 en artikel 75, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan mevrouw, die verklaart te heten ,

naam: J. J. voornaam: P.

geboortedatum: 01.01.1985

geboorteplaats: A.

nationaliteit: Nigeria

het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

**REDEN VAN DE BESLISSING:**

Op 30 juni 2017 werd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen.

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 (dertig) dagen.

(…)”

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst er ter terechtzitting op dat het verzoek om internationale bescherming met arrest op definitieve wijze is afgewezen, verwijst naar het

arrest *Gnandi* van het HvJ (C-181/16) van 19 juni 2018 en vraagt naar het actuele belang bij de onderhavige vordering.

2.2. Artikel 39/56 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt dat de in artikel 39/2 van die wet bedoelde beroepen voor de Raad kunnen worden gebracht “*door de vreemdeling die doet blijken van een belang of een benadeling*”. In de memorie van toelichting bij het ontwerp, dat tot die bepaling heeft geleid, wordt gewezen op de analogie met artikel 19, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. Er wordt uitdrukkelijk gesteld dat voor de interpretatie van het begrip “*belang*” kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan dit begrip heeft gegeven (*Parl. St.*, Kamer, 2005-06, DOC 51 2479/001, 118).

Een verzoekende partij beschikt over het rechtens vereiste belang indien twee voorwaarden vervuld zijn: zij dient door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel te lijden en de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling moet haar een direct en persoonlijk voordeel verschaffen, hoe miniem ook.

Het belang moet bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en zij moet dat belang behouden tot aan de uitspraak.

Ter terechtzitting vraagt de Raad aan de advocaat van de verzoekende partijen haar belang aan te tonen.

Beide partijen zijn het erover eens dat er in de huidige zaak geen belang meer is.

2.3. De Raad besluit dat de verzoekende partijen geen blijk geven van het vereiste actuele belang voor de vernietiging van de bestreden beslissing (RvS 18 december 2012, nr. 221.810). Het beroep is bijgevolg onontvankelijk.

### 3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Enig artikel**

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien januari tweeduizend negentien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. BEELEN